



ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ ПРОДОВЖИЛА ПРАЦЮ

Київ (УНІАР). — У вівторок, 18-го лютого, на пленарному засіданні сесії Верховної Ради України народні депутати хвилиною мовчання вшанували пам'ять трагічно загиблого народного депутата, талановитого журналіста телерадіомережі Вадима Бойка.

Депутати обговорили низку законів. Схвалили у другому читанні закон про обмеження монополізму та неприпустимість недобросовісної конкуренції в підприємницькій діяльності. Обговорено і ухвалено ряд змін і доповнень до кодексу законів про працю, зокрема про розгляд трудових суперечок у комісії та судах. Ухвалено закон про оперативно-розшукову діяльність, який вийде в життя з дня опублікування. Затверджено, що дії, які порушують конституційні права особи, проводяться лише з дозволу прокурора. Внесено низку змін і доповнень до Кримінально-процесуального кодексу України, зокрема, до розділу про державні злочини.

Наступного дня, 19-го лютого, депутати намагалися затвердити державний герб України. З доповіддю виступив голова постійної комісії Верховної Ради України у справах культури Лесь Танюк. Він представив на розгляд сесії герб у вигляді золотого тризубу на синьому тлі. У дебатах взяв участь Президент України Леонід Кравчук. Головна думка Президента була така: і зріку, і серпасто-молотастий скомпромітувала держава, а тризуб скомпромітували політичні сили, які не були державними. Однак і тризуб і синьо-жовта символіка прирвані до давніх часів. На голосування поставили постанову про зат-

вердження державним гербом п'ятикутного щита, золотого тризубу на синьому тлі. За проєкт цієї постанови проголосували лише 201 народний депутат. Обговорення продовжилось і в результаті депутати затвердили тризуб як малий герб України і ухвалили його головним елементом великого герба.

У четвер, 13-го лютого ухвалено постанову про розмежування влади поміж Верховною Радою та Президентом України та про надання Президенту особливих повноважень. Проект закону вів Президент Л. Кравчук. Голосування відбувалося на кожну статтю окремо і деякі з тих статей були відкинени. У новій редакції затверджено статтю де сказано: „Україна — незалежна демократична правова держава. Єдиним органом законодавчої влади України є Верховна Рада України“. Ухвалено статтю щодо діяльності Президента України як голови держави і голови виконавчої влади.

Указом Президента України Л. Кравчука міністрів закордонних справ України Анатолію Зленкові присвоєно звання надзвичайного і повноважного посла України. Президент також підписав указ про створення української державної компанії „Укрнафтохем“, з метою розвитку ініціативи і підприємництва нафтопереробних і нафтозбутових підприємств і організацій України. Президентом компанії призначено Володимира Горюнова.

Підписав Президент Л. Кравчук також указ про соціальний захист діячів літератури і мистецтва. Український Фонд Культури звільнено від податків з прибутків і внесків.

Німецькі католики допомагають Україні

Джерзі Сіті, Н.Дж. — Щоденник в південній Німеччині подав обширний репортаж про те, як парафіяни католицької церкви св. Петра і Павла в містечку Зінген приготували і перевели активну допомогу для західної України у формі ліків, харчів і малих дарунків для дітей та старших віком самотніх громадян, в часі Різдва св. св.

З репортажу відомо, що парафіяни зібрали дарунків на суму 150,000 німецьких марок та перевезли їх до Львова завдяки безплатному вивозу двох великих тягарових автомобілів. Цікаво, що у тому транспорті брали активну участь молоді члени цієї католицької церкви. Вони описують свої пригоди в часі їзди через південну Німеччину, Польщу аж на границю біля Медики, де стояв такий конвой автомобілів, що треба чекати вісім днів, щоб перейти контролю і дістатися на українську сторону. Однак завдяки тому, що на границі вони зустріли інший транспорт з Німеччини, конкретно із Ав-

Філадельфія віддасть поклін жінкам-героїням

Філадельфія. — Жіночі організації Філадельфії: Округа Рада СУА, Об'єднання Православних Сестрицтв, Український Золотий Хрест і Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України влаштовують Свято Жінок-Героїнь. Це свято відбудеться в не-

Л. КРАВЧУК ВИМАГАЄ ПОВЕРНЕННЯ ЛІТАКІВ І ЗАЛОГИ

Москва. — Минулої п'ятниці, 14-го лютого, шість винищувачів — бомбардувальників СУ-24, які базувалися на військовому летовищі Старокопанинської у Хмельницькій області, перелетіли на територію Росії. Президент Леонід Кравчук розцінив цю подію як „злочин, що суперечить існуючим міжнародним угодам і законодавству України“, і поставив вимогу перед урядом Росії повернути літаки і залози.

Як сказано у телеграмі, яку Л. Кравчук надіслав у понеділок, 17-го лютого, Борисові Єльцину, „факт перелету бойових літаків і викрадення бойового прапора може викликати ряд негативних явищ, починаючи від масового переїзду техніки до заборони її використання навіть на випадок крайньої необхідності, що може негативно відбитися на міжнародній оцінці процесів, що відбуваються у СНД“.

У повідомленні ІТАР—ТАСС сказано, що український президент попросив Б. Єльцина „дати політичну і правову оцінку цим протиправним діям і вжити заходів для повернення порушників, техніки і прапора“.

Виступаючи на пресовій конференції у Москві, головнокомандуючий військами СНД маршал Євгеній Шапошников заявив, що ніколи не буде змушувати винищувачів-бомбардувальників повертатися до України, а справу про повернення самих літаків, що перебувають нині на військовому летовищі під Смоленськом, обговорюється тепер двома республіками.

Є. Шапошников сказав, що в нього добрі відносини з Кравчуком і українським міністром оборони генерал-полковником Константином Морозовим, і заперечив повідомлення ІТАР—ТАСС про те, що українці взяли під свою контроль дивізію стратегічних бомбардувальників, що базуються в Ужні під Києвом. Такий крок українського Уряду означав би порушення домовленості між колишніми республіками СС—СР, згідно з якою стратегічні сили залишаються під загальним командуванням.

На думку Є. Шапошнікова, в майбутньому збройні сили колишнього Союзу будуть поділені між республіками, але закликав, щоб цей процес був розтягнутий на три роки.

Виступаючи на пресовій конференції у Москві, головнокомандуючий військами СНД маршал Євгеній Шапошников заявив, що ніколи не буде змушувати винищувачів-бомбардувальників повертатися до України, а справу про повернення самих літаків, що перебувають нині на військовому летовищі під Смоленськом, обговорюється тепер двома республіками.

Є. Шапошников сказав, що в нього добрі відносини з Кравчуком і українським міністром оборони генерал-полковником Константином Морозовим, і заперечив повідомлення ІТАР—ТАСС про те, що українці взяли під свою контроль дивізію стратегічних бомбардувальників, що базуються в Ужні під Києвом. Такий крок українського Уряду означав би порушення домовленості між колишніми республіками СС—СР, згідно з якою стратегічні сили залишаються під загальним командуванням.

На думку Є. Шапошнікова, в майбутньому збройні сили колишнього Союзу будуть поділені між республіками, але закликав, щоб цей процес був розтягнутий на три роки.

Виступаючи на пресовій конференції у Москві, головнокомандуючий військами СНД маршал Євгеній Шапошников заявив, що ніколи не буде змушувати винищувачів-бомбардувальників повертатися до України, а справу про повернення самих літаків, що перебувають нині на військовому летовищі під Смоленськом, обговорюється тепер двома республіками.

Є. Шапошников сказав, що в нього добрі відносини з Кравчуком і українським міністром оборони генерал-полковником Константином Морозовим, і заперечив повідомлення ІТАР—ТАСС про те, що українці взяли під свою контроль дивізію стратегічних бомбардувальників, що базуються в Ужні під Києвом. Такий крок українського Уряду означав би порушення домовленості між колишніми республіками СС—СР, згідно з якою стратегічні сили залишаються під загальним командуванням.

На думку Є. Шапошнікова, в майбутньому збройні сили колишнього Союзу будуть поділені між республіками, але закликав, щоб цей процес був розтягнутий на три роки.

Виступаючи на пресовій конференції у Москві, головнокомандуючий військами СНД маршал Євгеній Шапошников заявив, що ніколи не буде змушувати винищувачів-бомбардувальників повертатися до України, а справу про повернення самих літаків, що перебувають нині на військовому летовищі під Смоленськом, обговорюється тепер двома республіками.

Є. Шапошников сказав, що в нього добрі відносини з Кравчуком і українським міністром оборони генерал-полковником Константином Морозовим, і заперечив повідомлення ІТАР—ТАСС про те, що українці взяли під свою контроль дивізію стратегічних бомбардувальників, що базуються в Ужні під Києвом. Такий крок українського Уряду означав би порушення домовленості між колишніми республіками СС—СР, згідно з якою стратегічні сили залишаються під загальним командуванням.

На думку Є. Шапошнікова, в майбутньому збройні сили колишнього Союзу будуть поділені між республіками, але закликав, щоб цей процес був розтягнутий на три роки.

Виступаючи на пресовій конференції у Москві, головнокомандуючий військами СНД маршал Євгеній Шапошников заявив, що ніколи не буде змушувати винищувачів-бомбардувальників повертатися до України, а справу про повернення самих літаків, що перебувають нині на військовому летовищі під Смоленськом, обговорюється тепер двома республіками.

Є. Шапошников сказав, що в нього добрі відносини з Кравчуком і українським міністром оборони генерал-полковником Константином Морозовим, і заперечив повідомлення ІТАР—ТАСС про те, що українці взяли під свою контроль дивізію стратегічних бомбардувальників, що базуються в Ужні під Києвом. Такий крок українського Уряду означав би порушення домовленості між колишніми республіками СС—СР, згідно з якою стратегічні сили залишаються під загальним командуванням.

На думку Є. Шапошнікова, в майбутньому збройні сили колишнього Союзу будуть поділені між республіками, але закликав, щоб цей процес був розтягнутий на три роки.

Виступаючи на пресовій конференції у Москві, головнокомандуючий військами СНД маршал Євгеній Шапошников заявив, що ніколи не буде змушувати винищувачів-бомбардувальників повертатися до України, а справу про повернення самих літаків, що перебувають нині на військовому летовищі під Смоленськом, обговорюється тепер двома республіками.

Є. Шапошников сказав, що в нього добрі відносини з Кравчуком і українським міністром оборони генерал-полковником Константином Морозовим, і заперечив повідомлення ІТАР—ТАСС про те, що українці взяли під свою контроль дивізію стратегічних бомбардувальників, що базуються в Ужні під Києвом. Такий крок українського Уряду означав би порушення домовленості між колишніми республіками СС—СР, згідно з якою стратегічні сили залишаються під загальним командуванням.

На думку Є. Шапошнікова, в майбутньому збройні сили колишнього Союзу будуть поділені між республіками, але закликав, щоб цей процес був розтягнутий на три роки.

Виступаючи на пресовій конференції у Москві, головнокомандуючий військами СНД маршал Євгеній Шапошников заявив, що ніколи не буде змушувати винищувачів-бомбардувальників повертатися до України, а справу про повернення самих літаків, що перебувають нині на військовому летовищі під Смоленськом, обговорюється тепер двома республіками.

Є. Шапошников сказав, що в нього добрі відносини з Кравчуком і українським міністром оборони генерал-полковником Константином Морозовим, і заперечив повідомлення ІТАР—ТАСС про те, що українці взяли під свою контроль дивізію стратегічних бомбардувальників, що базуються в Ужні під Києвом. Такий крок українського Уряду означав би порушення домовленості між колишніми республіками СС—СР, згідно з якою стратегічні сили залишаються під загальним командуванням.

На думку Є. Шапошнікова, в майбутньому збройні сили колишнього Союзу будуть поділені між республіками, але закликав, щоб цей процес був розтягнутий на три роки.

Виступаючи на пресовій конференції у Москві, головнокомандуючий військами СНД маршал Євгеній Шапошников заявив, що ніколи не буде змушувати винищувачів-бомбардувальників повертатися до України, а справу про повернення самих літаків, що перебувають нині на військовому летовищі під Смоленськом, обговорюється тепер двома республіками.

Є. Шапошников сказав, що в нього добрі відносини з Кравчуком і українським міністром оборони генерал-полковником Константином Морозовим, і заперечив повідомлення ІТАР—ТАСС про те, що українці взяли під свою контроль дивізію стратегічних бомбардувальників, що базуються в Ужні під Києвом. Такий крок українського Уряду означав би порушення домовленості між колишніми республіками СС—СР, згідно з якою стратегічні сили залишаються під загальним командуванням.

На думку Є. Шапошнікова, в майбутньому збройні сили колишнього Союзу будуть поділені між республіками, але закликав, щоб цей процес був розтягнутий на три роки.

Виступаючи на пресовій конференції у Москві, головнокомандуючий військами СНД маршал Євгеній Шапошников заявив, що ніколи не буде змушувати винищувачів-бомбардувальників повертатися до України, а справу про повернення самих літаків, що перебувають нині на військовому летовищі під Смоленськом, обговорюється тепер двома республіками.

Є. Шапошников сказав, що в нього добрі відносини з Кравчуком і українським міністром оборони генерал-полковником Константином Морозовим, і заперечив повідомлення ІТАР—ТАСС про те, що українці взяли під свою контроль дивізію стратегічних бомбардувальників, що базуються в Ужні під Києвом. Такий крок українського Уряду означав би порушення домовленості між колишніми республіками СС—СР, згідно з якою стратегічні сили залишаються під загальним командуванням.

На думку Є. Шапошнікова, в майбутньому збройні сили колишнього Союзу будуть поділені між республіками, але закликав, щоб цей процес був розтягнутий на три роки.

Виступаючи на пресовій конференції у Москві, головнокомандуючий військами СНД маршал Євгеній Шапошников заявив, що ніколи не буде змушувати винищувачів-бомбардувальників повертатися до України, а справу про повернення самих літаків, що перебувають нині на військовому летовищі під Смоленськом, обговорюється тепер двома республіками.

Є. Шапошников сказав, що в нього добрі відносини з Кравчуком і українським міністром оборони генерал-полковником Константином Морозовим, і заперечив повідомлення ІТАР—ТАСС про те, що українці взяли під свою контроль дивізію стратегічних бомбардувальників, що базуються в Ужні під Києвом. Такий крок українського Уряду означав би порушення домовленості між колишніми республіками СС—СР, згідно з якою стратегічні сили залишаються під загальним командуванням.

На думку Є. Шапошнікова, в майбутньому збройні сили колишнього Союзу будуть поділені між республіками, але закликав, щоб цей процес був розтягнутий на три роки.

Виступаючи на пресовій конференції у Москві, головнокомандуючий військами СНД маршал Євгеній Шапошников заявив, що ніколи не буде змушувати винищувачів-бомбардувальників повертатися до України, а справу про повернення самих літаків, що перебувають нині на військовому летовищі під Смоленськом, обговорюється тепер двома республіками.

Є. Шапошников сказав, що в нього добрі відносини з Кравчуком і українським міністром оборони генерал-полковником Константином Морозовим, і заперечив повідомлення ІТАР—ТАСС про те, що українці взяли під свою контроль дивізію стратегічних бомбардувальників, що базуються в Ужні під Києвом. Такий крок українського Уряду означав би порушення домовленості між колишніми республіками СС—СР, згідно з якою стратегічні сили залишаються під загальним командуванням.

На думку Є. Шапошнікова, в майбутньому збройні сили колишнього Союзу будуть поділені між республіками, але закликав, щоб цей процес був розтягнутий на три роки.

Виступаючи на пресовій конференції у Москві, головнокомандуючий військами СНД маршал Євгеній Шапошников заявив, що ніколи не буде змушувати винищувачів-бомбардувальників повертатися до України, а справу про повернення самих літаків, що перебувають нині на військовому летовищі під Смоленськом, обговорюється тепер двома республіками.

Є. Шапошников сказав, що в нього добрі відносини з Кравчуком і українським міністром оборони генерал-полковником Константином Морозовим, і заперечив повідомлення ІТАР—ТАСС про те, що українці взяли під свою контроль дивізію стратегічних бомбардувальників, що базуються в Ужні під Києвом. Такий крок українського Уряду означав би порушення домовленості між колишніми республіками СС—СР, згідно з якою стратегічні сили залишаються під загальним командуванням.

На думку Є. Шапошнікова, в майбутньому збройні сили колишнього Союзу будуть поділені між республіками, але закликав, щоб цей процес був розтягнутий на три роки.

Виступаючи на пресовій конференції у Москві, головнокомандуючий військами СНД маршал Євгеній Шапошников заявив, що ніколи не буде змушувати винищувачів-бомбардувальників повертатися до України, а справу про повернення самих літаків, що перебувають нині на військовому летовищі під Смоленськом, обговорюється тепер двома республіками.

Є. Шапошников сказав, що в нього добрі відносини з Кравчуком і українським міністром оборони генерал-полковником Константином Морозовим, і заперечив повідомлення ІТАР—ТАСС про те, що українці взяли під свою контроль дивізію стратегічних бомбардувальників, що базуються в Ужні під Києвом. Такий крок українського Уряду означав би порушення домовленості між колишніми республіками СС—СР, згідно з якою стратегічні сили залишаються під загальним командуванням.

На думку Є. Шапошнікова, в майбутньому збройні сили колишнього Союзу будуть поділені між республіками, але закликав, щоб цей процес був розтягнутий на три роки.

Виступаючи на пресовій конференції у Москві, головнокомандуючий військами СНД маршал Євгеній Шапошников заявив, що ніколи не буде змушувати винищувачів-бомбардувальників повертатися до України, а справу про повернення самих літаків, що перебувають нині на військовому летовищі під Смоленськом, обговорюється тепер двома республіками.

Р. РЕГЕН І ПАПА ЗАПОЧАТКУВАЛИ РОЗВАЛ ІМПЕРІЇ

Вашінгтон. — Колишній президент ЗСА Роналд Реген підписав засекречене зарядження в травні 1982 року, яке шляхом дипломатії, економіки та прихованої дезінформації започаткувало дестабілізацію комуністичного уряду в Польщі і розвал комуністично-московської імперії та цілковито підірвало домінацію Союзу над сателітними країнами. — пише журнал „Тайм“ з 24-го лютого.

Засекречене розпорядження ради Крайової Безпеки ч. 32, перерішило справу зміни американської закордонної політики у відношенні до Союзу та його домінації над Східною Європою. На підставі цього рішення ЗСА започаткували висилку допослги для вільної профспілки „Солідарність“, збільшення тиску на Москву у справі пошанування прав людини, економічну і дипломатичну ізоляцію комуністичних режимів тощо, — говориться у статті „Тайм“.

Три тижні після підписання президентом Р. Регеном розпорядження, Президент ЗСА зустрівся і розмовляв майже годину часу з Папою Іваном Павлом II і обидва мужи погодилися співпрацювати в кожній ділянці, — говориться у статті, яку написав Карл Бернштейн. Ві каже, що Р. Реген і Папа погодилися, що коли Польща стане демократичною державою, її шляхом підуть також інші сателітні країни, а потім республіки Союзу, спричинюючи упадок комунізму на Сході. „Ми обидва погодилися, що в Ялті була зроблена велика помилка і тепер настав час, щоб її виправити“, — мав сказати Р. Реген. „Солідарність“, на думку Регена, була тією силою

робітників в соціалістичній системі, яка могла змобілізувати робітництво в інших сателітних країнах проти домінації Москви.

Автор статті твердить, що нібито альянс Вашингтон-Ватикан не причинився до упадку комунізму, але прискорив дезінтеграцію комуністичних систем в поодиноких країнах Східної Європи і прихід до влади в Москві Михайла Горбачова, який, мовляв, підірвав основи комуністичного руху в ССРСР, а зокрема в сателітних країнах.

В 1980-их роках було загально відомо, що Адміністрація Р. Регена і найсильніша американська профспілка робітників АФЛ—СІО фінансово допомагали „Солідарності“, організації, яка була заборонена, особливо після того, як ген. Войцех Ярузельський проголосив винятковий стан в країні 13-го грудня 1981 року.

Стаття в „Таймі“ подає ще багато інших подробиць зокрема визначує ролі і завдання в цій засекреченій акції розвідки. Автор статті твердить, що всю цю акцію фінансувала американська Центральна Розвідка Агенція (СІ-Ай-Ей) і Крайова організація для відродження демократії. Американська амбасада у Варшаві була головним пунктом СІ-Ай-Ей. Журнал твердить, що технологічні апарати й інші потрібні речі пересилались для „Солідарності“ дипломатичним шляхом у запечатаних теках.

Католицька Церква, в Польщі зокрема, повністю підтримувала цю акцію президента Р. Регена і взагалі серед католицького духовенства проходила дуже гостра антикомуністична кампанія. — пише в оцінці своєї інформації журнал „Тайм“.

Вашінгтон. — Агентство Ассосіейтед Пресс повідомляє, що президент З'єднаних Стейтів Америки, який вже зголосив свою кандидатуру на перевибір на президента у виборах в 1992 році і перейшов першу пробу у стейті Нью Гемшир, міння передвиборчу тактику. Він заявив кореспондентам: „мені нічого не залишилося тільки закотити рукави і підготуватися до змагань, бо перед нами будуть ще тяжкі випробування“.

Політичні спостерігачі і коментатори кажуть, що Дж. Буш мав на увазі не тільки демократичних кандидатів на президента, але також республікансько-консервативну Патріка Бюкенена, відомого синдикального журналіста, який у передвиборчих в Нью Гемширі отримав несподівано високе число голосів. Республіканці в Нью Гемширі поділились — 57 відсотків голосів віддали для Дж. Буша, а 40 відсотків для П. Бюкенена. Немає правди дити, успіхом Бюкенена були заскочені не тільки прихильники теперішнього президента, але також політичні спостерігачі і кореспонденти, які з великим зацікавленням сліdkували за перебігом першого передвиборчого процесу. Згідно з передбачуванням Інституту Галлуа, П. Бюкенен повинен був отримати не більше, як 33 відсотки голосів, а опит переведення газетю „Бостон Глоб“ виказував, що його підтримували тільки одна четверта республіканців чи їхніх прихильників. Оправадалися тільки передбачення самого

Бюкенена, який заявив, що він отримав понад 40 відсотків голосів.

Деякі коментатори кажуть, що противник Дж. Буша завдячує свій успіх поганим станом економіки у стейті Нью Гемшир і його гаслові „Америка для американців“, тобто його частинний поворот до застарілої вже сьогодні форми американського ізоляціонізму, яка у практичній політиці ніколи себе не виправдала. Він також гостро виступав проти підвищення федеральних податків. Натомість президент Дж. Буш, Уряд якого мав великі успіхи на зовнішньому відтинку в цій каденції, наголошував більше на глобальних проблемах, якими, правду кажучи, пересічний американець менше цікавиться.

Сьогодні політичні аналітики кажуть, що П. Бюкенен не є загрозою для перевибору Дж. Буша на президента, але він може відібрати від нього поважну кількість голосів і цю обставину використовувати демократи, які дуже задоволені з перебігу передвиборів в Нью Гемширі.

„Моїм теперішнім завданням є запропонувати і домогтися схвалення Конгресом гострих проблем, які турбують спільноту, бо вибори показують, що американці журяться своїм майбутнім“, — заявив Президент кореспондентам. Дж. Буш запевнив американських громадян, що їхні проблеми є рівночасно його проблемами і що він постариться ці проблеми розв'язати.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖ. БУШ МІНЯЄ ПЕРЕДВИБОРЧУ ТАКТИКУ

Вашінгтон. — Агентство Ассосіейтед Пресс повідомляє, що президент З'єднаних Стейтів Америки, який вже зголосив свою кандидатуру на перевибір на президента у виборах в 1992 році і перейшов першу пробу у стейті Нью Гемшир, міння передвиборчу тактику. Він заявив кореспондентам: „мені нічого не залишилося тільки закотити рукави і підготуватися до змагань, бо перед нами будуть ще тяжкі випробування“.

Політичні спостерігачі і коментатори кажуть, що Дж. Буш мав на увазі не тільки демократичних кандидатів на президента, але також республікансько-консервативну Патріка Бюкенена, відомого синдикального журналіста, який у передвиборчих в Нью Гемширі отримав несподівано високе число голосів. Республіканці в Нью Гемширі поділились — 57 відсотків голосів віддали для Дж. Буша, а 40 відсотків для П. Бюкенена. Немає правди дити, успіхом Бюкенена були заскочені не тільки прихильники теперішнього президента, але також політичні спостерігачі і кореспонденти, які з великим зацікавленням сліdkували за перебігом першого передвиборчого процесу. Згідно з передбачуванням Інституту Галлуа, П. Бюкенен повинен був отримати не більше, як 33 відсотки голосів, а опит переведення газетю „Бостон Глоб“ виказував, що його підтримували тільки одна четверта республіканців чи їхніх прихильників. Оправадалися тільки передбачення самого

Бюкенена, який заявив, що він отримав понад 40 відсотків голосів.

Деякі коментатори кажуть, що противник Дж. Буша завдячує свій успіх поганим станом економіки у стейті Нью Гемшир і його гаслові „Америка для американців“, тобто його частинний поворот до застарілої вже сьогодні форми американського ізоляціонізму, яка у практичній політиці ніколи себе не виправдала. Він також гостро виступав проти підвищення федеральних податків. Натомість президент Дж. Буш, Уряд якого мав великі успіхи на зовнішньому відтинку в цій каденції, наголошував більше на глобальних проблемах, якими, правду кажучи, пересічний американець менше цікавиться.

Сьогодні політичні аналітики кажуть, що П. Бюкенен не є загрозою для перевибору Дж. Буша на президента, але він може відібрати від нього поважну кількість голосів і цю обставину використовувати демократи, які дуже задоволені з перебігу передвиборів в Нью Гемширі.

„Моїм теперішнім завданням є запропонувати і домогтися схвалення Конгресом гострих проблем, які турбують спільноту, бо вибори показують, що американці журяться своїм майбутнім“, — заявив Президент кореспондентам. Дж. Буш запевнив американських громадян, що їхні проблеми є рівночасно його проблемами і що він постариться ці проблеми розв'язати.

В АМЕРИЦІ

ФЕДЕРАЛЬНІ УРЯДОВЦІ відповідають за регулювання банків і шаднично-позичкових інституцій підготували новий план своєї діяльності. Замість перебирати, закривати чи продавати зазнаючі такі фінансові установи вони хочуть випрацювати стратегію допомоги, щоб їх зберегти. Це в наслідок того, що минулого року Конгрес схвалив закон, який вимагає багато скоршого втручання Уряду в справі зазнаючих фінансових установ як це було досі. Джан Робсон, заступник секретаря Департаменту фінансів, заявив, що це старання заощадити платникам податків додаткових втрат і тому мова про нові плани ряттування, а не ліквідування.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Джорджа Буша

СВОБОДА

СВОБОДА

Український щоденник

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНЧ у Вашингтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00.

UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money-order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Турботи України і фальшиві про них інформації

Якби відомості про Україну черпали тільки від американських засобів масової інформації, то такий читач і слухач мусив би геть розгубитися. Швидко після підписання в Алма-Аті у грудні минулого року платформи порозуміння 11-ти усамостійнених країн колишнього СРСР чули ми з телевізійних екранів і читали в американських газетах, що Борис Єльцин, президент Росії, погодився і проголосив у радіо, що Україна і ще дві (а може три) членські держави Співдружності Незалежних Держав формуватимуть власні армії. У звідомленнях про зустріч лідерів отих 11-ти держав, зокрема України і Росії, підкреслювано, що хоч існують між цими країнами різні розбіжності — вони, згідно з однією точкою згаданої вище засадничої платформи — вирішуються мирно у переговорах. У минулу суботу, 15-го лютого 1992 року „Нью Йорк Таймс“ приніс довгезний допис з Мінська під алармучим заголовком „Поширюється прірва у новому Комонвелті з приводу війська“.

Ні слова про колишні принципи порозуміння щодо окремого війська в Україні. Ані слова про те, що Єльцин заявив: „Коли Україна творити ме окрему армію, — то й Росія зробить те саме“. Зате інформовано, що Росія налягає на створенні трьох і півмільйонної спільної армії під одним, очевидно, російським командуванням і що президент України Леонід Кравчук „решуче це відкидає“.

У тій довгенькій кореспонденції є ще така суперечність, що в одному місці сказано, що на минулотижневій зустрічі у Мінську не було зовсім Єльцина — в іншому інформується, що Єльцин після закінчення конференції ледве тримався на ногах і треба було підтримувати його, коли всідав до авто, очевидячки підмелений. Незважаючи на той грізний заголовок про „прірву“ — подано цікаву вістку, що найближча конференція 11-ти президентів країн Співдружності відбудеться 14-го березня у Києві.

Між 11-ма країнами цієї співпраці після розвалу імперії мусять бути розбіжності, суперечки й тертя, бо це самостійні національні країни різної мови, культури — найважливіше — різних інтересів. Склалися ці Співдружність, яку американська преса охристила Комонвелтом, помилково, так її Єльцин назвав тому, що НАТО і Пентагон натискали на з'ясування проблеми залишеного імперського арсеналу ядрової зброї. Треба вирушити у принципні такі справи, як кордони, військо, валюта, співпраця у внутрішньому товарообміні. З усамостійненням країн не прийшло „автоматичне“ визнання цієї самостійності чужими державами — треба було на це чекати. Створилась Співдружність бо одні одних потребували. Ясно, що це праводержавний твір на якийсь час, не навки. Ми чули виразні заяви і Кравчука і Єльцина: „Співдружність не є державою“.

Американські засоби масової інформації назагал ставлять прихильно до України. Первісне переплутання „Советський Союз“ і „Росія“ поволі минається. Після скасування „родівника“ біля англійського „Юкрейн“ поволі кращає знання, що таке Україна. Але відсутність предмету географії в американських школах, незнання чужих мов, культур і політичної думки — все це доводить американських журналістів у відношенні до України до нісенітниць. Коли такий поважний часопис як „Нью Йорк Таймс“ пише про конфлікт України і Росії на тлі проблем Чорноморської флотії Криму, то раз-у-раз читаємо про „український націоналізм“, а не патріотизм.

Страхи шахтарів у Донецькому басейні теж проходили б гладше, якби не „український націоналізм“. У відношенні до Росії, з її чорносо-тенною організацією „Пам'ять“ не пишеться про „націоналізм“. Коли у Києві будуть постійні кореспонденти великих західних газет — такі нісенітничі чезнуть.

Україна переживає великі труднощі, як кожна дитина, яка ще не дуже певна на своїх ніжках. Це природне і логічне явище, коли 70-річне панування комунізму перетворило колишню „житницю Європи“ у збіднілу країну з винищеною цілою верствою хліборобів. Коли з пустки треба творити державу, то мусить бути журба. Вона найприкріша не у суперечках з Москвою, а у матеріальній бідності — немає грошей, а процес переходу з контролюваної економічної системи на вільний ринок створив ще ширше відхилені „ножиці“ між цінами і кишеною маси покупців, громадян країни. Американські газетні кореспонденти цього не розуміють. І хай це нас не болить.

У днях 22-23 січня 1992 року відбулася в Вашингтоні конференція присвячена координації економічної допомоги колишнім республікам СРСР. Цю конференцію скликав американський державний секретар Джеймс Бейкер. В конференції брало участь 47 держав світу.

Спочатку реакція європейських країн, після проголошення конференції Вашингтоном, була негативна. Європейські країни найбільше помагали колишньому СРСР, вони почувалися ображеними ініціативою Вашингтону, який, до речі, великої економічної допомоги ще не віділив. Німеччина постійно пропонує щоб Захід допоміг Співдружності Незалежних Держав, (СНД), бо це їх стабілізуватиме як економічно так і політично. Ця акція увінчається надзвичайними соціальними успіхами, з яких буде велика користь Заходо-ві.

Від вересня 1990 року при близко 80 більйонів доларів було дано або приобіцяно колишнім республікам. Більше половини цієї суми дала Німеччина (57.1 відс.); Італія — 7.4 відс., ЗСА — 6.5 відс., Європейська Спільнота — 11.1 відс., а решту дали інші країни всесвіту. Майже половину цієї допомоги становили експортні кредити і гарантії.

Рятуючи конкурентну позицію, фірми ЗСА перейшли в наступ порядком агломеративних об'єднань (merger"). Горизонтальні об'єднання (продуцент-продуцент) постали ще в XIX сторіччі вертикальні об'єднання (продуцент-доставець) почали нарошуватись у 1920—1980 роках. Основною обидві форми охоловали мануфактуру, а в 1960—1980 роках консолідація фірм почала захоплювати службові сектори, щоб перешкодити японсько-європейському впливові їх чотепер недоторканих секторів. Але навіть за умов консолідації, американські фірми з уваги на їхню конкурентоздатність залишили позаду японських. Тоді постає цікаве питання: якщо консолідація японських фірм — відповідальна за успіхи, де тоді шукати причин цих успіхів?

Ряд американських економістів гадає, що нашим фірмам бракує концепції нового індустріального порядку. Останній базується на трьох основних тезах: а) гуманізації робочої сили, б) соціально-психологічних засобів. Наприклад, в ФРН середньо-великі фірми („мітельштанд“) відповідають приблизно за 67 відс. НСП, а їх експортна абсорпція є приблизно 30 відс. всього

Л. Храплива-Шур

ЦЕ ТЕЖ ФОРМА ДОПОМОГИ УКРАЇНИ

(Із матеріалів світової Координаційної Виховно-Освітньої Ради при СКВУ)

Допомога відроджуваній Україні — це сьогодні предмет найпершої турботи й старань нашої діаспори. Мабуть ніколи не бачили ми ще такого масового руху. Хто посилав лачки своїм рідним, односельчанам, своїй колишній парохії, школі, а хто ширше: всегромадським установам, товариствам, як Рух, Милосердя, Товариство Української Мови тощо. І справді — Україна в важкій переходовій стадії відродження — цієї допомоги потребує. Кожний дитячий светерик, пастилька вітаміну, чи одноразова шприцка — не менш необхідні, як комп'ютери чи інша складна електроніка. Кожен помагає на рівні своїх спроможностей та зацікавлені, не раз більше чи менше успішно, але завжди із широго бажання — допомогти: виявити свою вірність та готовість служити далекій — але ж якій близькій Батьківщині.

Та, як часто буває серед великого запалу й піднесення — приходять і небезпека одностійності усіх наших старань. Безумовно, Україна мусить в першу чергу фізично перетримати цю жорстоку — першу на волі — зиму. Мусить загоїти рану Чорнобиля, забезпечити своїм громадянам хоч якесь матеріальне існування, створити власну систему такого забезпечення на майбутнє.

Але не можна легковажити і ще глибших духовних ран, що їх залишила у спадщині „імперія зла“. Сім десятиків років насильного вщеплювання атеїстичного, матеріалістичного світогляду — не могло не залишити своїх слідів. Вже й не говоримо про маси, часто дуже мало свідомі, які ледве чи відчувують потребу духовного життя. Це ті, що чекають свого пробудження. Вони, однак, теж вміють реагувати на влучний, правильний підхід — це найкраще показав вислід референдуму. А далі йдуть ті, хто сьогодні в різних стадіях пробудження — з різною силою відчувати спрагу духовної поживи — аж до тих, хто не дав вгасити каганця своєї духовності та почуття справедливості.

Олександр Серафим

ЕКОНОМІЧНА ДОПОМОГА ДЛЯ СНД

„вигідна покупка“ в порівнянні з сумою, яку витрачав Захід річно на озброєння проти совєтської загрози.

Відкриваючи конференцію, президент Буш заявив, що звернеться до Конгресу, щоб він затвердив 645 мільйонів доларів гуманітарної і технічної допомоги СНД, незважаючи на те, що цілком конференції не було зібрати обіцянки. Цей додаток збільшить допомогу ЗСА до п'яти більйонів доларів.

Вашингтон також повідомив, що починаючи з 10-го лютого 1992 року, американські військові літаки доставлять 54 відправ неохідних харчів і ліків колишнім совєтським республікам. Секретар Бейкер в кінці конференції запропонував новий план: післати 2,000 американських фармерів-добровільців протягом наступних трьох років, щоб працювали в сільському господарстві СНД. ЗСА планує також створити 25-мільйонний фонд для зміцнення інституцій вільного ринку в цих нових державах. Нові обіцянки також зголосили інші країни: Південна Корея — 800 мільйонів, Тайланд — 450

Д-р Омелян Бей

ЗА НОВІ КОНЦЕПЦІЇ В ІНДУСТРІАЛЬНІЙ ПОЛІТИЦІ

II.

зуються на традиції „немаваші“, груповості виробництва, перемішених фабричних змінах („staggering shifts“), сімейно-подібних відносинах між виробниками і власниками. В Японії майже весь робочий компонент забезпечений проти безробіття. Тому не лише страйки є рідкісним явищем, а й платової новинності робітника є мізерна. Японський підприємець часто забезпечує робітника низьким житлом; він гарантує йому і соціальні об'явлення, оплачує фахову перекваліфікацію.

Схема бонусів, що сягають до 25 відс. річного доходу виробника — теж стимулюючий фактор плодотворності. І хоч, теоретично, ані індивідуального планування, як схеми, ані індустріальної політики у формі різних договірних передбачень законно не ввели — японці як теж і німці були здатні втримати „індустріальний мир“.

У торговельній політиці ЗСА останніх років можна

мільйонів, Оман — 200 мільйонів, Японія — 50 мільйонів доларів. Аргентина зголосилася прийняти 100,000 емігрантів. Савдійська Арабія і сусідні країни звільнили один більйон замороженої допомоги. Після конференції прийшли додаткові обіцянки від Канади, Японії та інших держав.

Конференція вирішила діяти у п'ятьох напрямках, які ще недостатньо опрацьовані, для покращання і поширення переміщення ліків, харчів, житлових устаткування, енергії і технічної допомоги до СНД. Кожним з цих планів дії займеться комітет репрезентований двома країнами. Незважаючи на це, що обіцянок економічної допомоги перед, під час і після конференції було замало, сам факт, що Захід турбується цими новими країнами є важким. Це дає СНД до зрозуміння, що Захід є з ними. Дальшим актом повинна бути поважана фінансова допомога, але аж після того, як ці нові країни введуть господарські економічні реформи.

Наступну зустріч у справі допомоги СНД заплановано на травень 1992 року в Лісбоні, Португалія. Кожний представник комітетів звітуватиме про свою роботу. На цю конференцію будуть запрошені також міністри СНД.

завважити надмірне хвилювання і розбіжності. Хоч Німеччині не закидають порушення торговельних правил, в бік Японії постійно висувають демпінгові підходи і прямі порушення торговельної етики. Але будьмо ширі. Хіба американський споживач настільки навідний купувати японське „дрантя“? Якби захотіли, то ЗСА могли б захоронити себе підвищеними тарифами, навіть бо система ГАТТ дозволяє державам, які зазнали шкоди в наслідок несумлінної торгівлі підвищувати накладні. Здається, що основною проблемою ЗСА є: а) надто високі оплати праці, б) висока зношуваність капіталу і в) відносно невисока якість продукції. Американські плановики забувають, що, критикуючи Японію, вони примішують роллю Кореї, Тайланду, нових держав у Центральній і Східній Європі, включаючи Чехословаччину, Україну й Росію, ріст потенціалу яких не слід забувати. Отож, маючи на світанку XXI сторіччя отих „новаків-конкурентів“, в інтересі Уряду ЗСА буде серйозно подумати над введенням широкомасштабної індустріальної політики, зворотної на практиках американських звичаєвих норм.

Оксана Сновидович-Мазяр

Хрещатий барвінок

„Відсвяткуємо Різдво, а тоді й за весілля поговоримо“, — сказав батько, коли до нашої хати почали навідуватися свати. Збиралася заміж моя єдина старша сестра Галя. Гарна, мов весна, багата своєю молодістю і здоров'ям. Вся аж сяяла від щастя, ніби світилася, згріваючи всіх нас теплом надії. Лише мама не помітно змахнула непрошено сльозу, бо пташкою стрепенулося її чутливе серце. „Яку доленьку дала своїй дитині? Чи шануватиме чоловік її квіточку, її кровинку? Плекала, берегла як зіницю ока. За турботами й не оглянулася як діти повиростали, не похопилася й коли. Вже й доньчине дивування закінчилося“ — роздумувалася мамі.

А що було мені, підлітку? Звісно — вітати! Відбулися заручини, попереду весілля. Бувало молоді і дружки у вишиваних сорочках, керсетках, шалюнових спідницях, в барвистих вінках з стрічками-стончками. Будуть жартівливі парубки-дружки, старостина, що внесе до хати весільний коровай, староста — обов'язково з вусами, що, мов стародавній жрець керуватиме весільним обрядом. Грайте музики, веселіться гості, вшановуйте господарів-батьків за добру гостину, а молодій парі — Многая літа! А ще мріялося мені, яким урочистим буде шлюб. На жаль, він буде не таким, який брала наша бабуса — часи на Україні змінилися і не на краще... Та в добрий час хочеш думати про добре і приємне, адже стара назва нашого шлюбу — весілля. Виникла вона ще задовго до того, як наші предки прийняли християнство. Тому має бути весело і радісно, щоб доля не цуралася, щоб щастило щільний вік.

Час летів на крилах вітру кохання. Весілля запланували на селі. Звісно — тут скарб традиції. Як чудово торкнулися їх в такий знаменний день як шлюб. Вони по-народному прості, селянські звичаї, але такі серцю милі. Заметушилися господині — пекли, смажили, варили. Приходили зі шедрами дарунками, як водилося в сиву давнину — з цукром, аби солодко молодій парі було, з пшеничною мукою, аби достаток був. Як місли тісто на коровай, то символічно брали молоко від семи корів, семеро курей повинні були знести, щоб загісто золоте — на золотий вік. Здавна для українців число „сім“ мало дивну

силу. Навіть саме слово „сім'я“ означало сім разів повторення одного з батьків, бо назагал в родині було шестеро дітей.

...Клопоталися завзяті господині, а господарочки як вміли так допомагали. „Не облизуй макогін, чоловіка лисого будеш мати“ — жартували молодички наді мною. Зашарілася маківкою, і... до духу з хати.

Пивався пахучий коровай, з пташками, стрічками, крихіткою молодого парю. Завтра його віберуть барвінком — хрещатим барвінком, що зріс в лісах, зелено-весело і взимку і влітку.

А коли прийшла п'ятниця, вирушила молода з дружками на запросини. Заходила хата-в-хату, трічі низенького кланялася, дівчат на вінки просила. Ввечері зійшлася молодь. У світлиці на гостиню застелених столах чекав таємно посвячений барвінок. Його вибравали з-під ситі і тепер він життєрадісно зеленів посеред хати. Прийшла старостина, змовила молитву, сіли до столу молоді Долю плести. Перебирали кожну стеблинку, обчищали від зайвого, залишали лише три горішні листочки — в трійці Бог. А ще, була мова, що молоді Бог призначає, а судженого — конем не об'їде. Що на небі Бог в'яже шматки кори — це шлюбні пари, як він їх пов'яже — так довіку буде... На вікнах дівчата „вимальовували“ дивні квіти — вмочували поодинокі листочки у воду та й чіпляли на шибки. В серденьках понаписували ім'я молодого та молоді. Довго плелася Доля, а щоб робота йшла веселіше — співали весільних пісень. Виплели й віночки на вінчання, та не забули про „колесо“, обов'язково прийдуть парубки — пригоди з ними завжди. Іхали возом (зепер авто), а дороги..., та ще й ніченька-ворожка, колесо загубили. Добре дівчата торги вели, аби хлопці пам'ятали, що коштує барвінок колесо!

Були жарту, добра гостина. Перепало дружкам, що не надто проворні, а дружбам — так як в торбу. „Ми за дружбу, ми за дружбу, де наш друга дівся? А наш друга в пекарніні попелом зайвся“ — допикали дівчата молодшому дружку, що заливався ніжним рум'янцем, як тільки його зачіпали. Та заграли музики і настало перемир'я. Закрутілися пари у запальних танках, аж земля

(Закінчення на стор. 3)

„Якщо не хочете, можете цього не вживати в школі!“? Ось ще одна хрестоматія з Києва із датою 1991 року — має на самому початку солодке оповідання із шкільних років Леніна...

Відомо теж, як часто вчителі в школах України встановлюють черги для вживання кожної книжки, яка приїде із Заходу, а й нерідко й переписують із неї ручно тексти для вжитку учнів.

У таких обставинах поява двох новоперевиданих книжок, що її здійснило об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді ім. Л. Глібова, набирає особливого значення. Перша із них — це збірка побожних легенд відомої колись письменниці-педагога, Константиної Малицької, „Гарфа Лейлі“. Друга — класичний, завжди актуальний та мабуть досі й неперевершений твір нашої літератури для дітей „Олесь“ Бориса Грінченка.

Обидві книжки оформлені стильово й дуже старанно. „Гарфа“ прикрашена високомистецькими деревотинами роботи Юрія Кульчицького. Постаті героїв „Олесеї“ поставили в новому виді перед очі нових читачів — мистець Ніна Мудрик-Мриц. І оживила їх наново притаманною тільки собі теплою й щирістю.

Цікаво послухати небувалу історію перевидання „Гарфи“: 10,000 примірників її зафундувала добровільно учителька з Рочестера, ЗСА, Марія Тарнавська-Крижанівська зі своїми силами. Половина накладу вже насьогодні у Львові — до розпорядження наших церков та шкіл. Перевезла що величезну кількість книжок скоро й безпечно агенція „Сейбре-Світло“, що про її діяльність чимало вже писала наша преса. Сподіваємося, що „Олесь“ буде готово до наступного транспорту, під кінець січня. Та допоможемо нашим виховникам в Україні хоч трохи і в цій кризі друкованого доброго, почваючого слова. Але викованши це безумовно добре діло, нам не можна задовольню поклати рук. Решта бо накладів залишається тут, у діаспорі. І то не лиш на те, щоб припадати пороками на книгарських полях. Навіть і не лиш на те, щоб розійтися на таку саму долю по приватних книгозбірнях, щоб лиш виплатити кошти книжки, звернути видавничу гроші... І, книжка залишається нашим дітям та їх виховникам не як „клоптіливе обтяження“, а на те, щоб її повністю

(Закінчення на стор. 3)

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО
внутрішні хвороби
приймає у Кайнісі і виїжджає на виклики додому.

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням.

Адреса у Мангеттені: 105-37 64th Avenue, Forest Hills, N.Y. 11375 (212) 459-0111

Адреса у Кайнісі: 630 5th Avenue, Room 1803 New York, N.Y. 10020

Пластова Станція і Пластприят в Нью Йорку
запрошують пластове новачтво і всіх українських дітей Нью Йорку та околиць на

ДИТЯЧУ КОСТЮМІВКУ
під назвою
„ПОПЕЛЮШКА“
Казка і забава для дітей відбудуться
в неділю, 1-го березня 1992 року
в залі школи св. Юра в Нью Йорку
при 6-й вул. Схід ч. 215

Початок о год. 2-й по полудні
Буфет у заряді ГУРКА ПЛАСТПРИЯТУ

Наукове Товариство ім. Шевченка в Нью Йорку
запрошує членів й українське громадянство на

ДОПОВІДЬ
МОЛОДЬ І ДУХОВНЕ
ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ
яку виголосить
Мирослав Маринович
— відомий колишній дисидент, викладач Дрогобицького Педагогічного Інституту і редактор „Галицької Зорі“ у Дрогобичі,
що відбудуться
у суботу, 29-го лютого 1992 р. о год. 5-й веч.
в домі НТШ в Нью Йорку
при 63 Четверта авеню, між 9 і 10 вулицями
Управа НТШ

ЗБУДУЙМО ПАМ'ЯТНИК ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ У ЛЬВОВІ
ЯК НЕ ТЕПЕР — ТО КОЛИ???



За австрійської адміністрації Галичини перед першою світовою війною побудовано у Львові два величаві пам'ятники: польському королеві Янові Собеському і польському поетові Адамові Міцкевичові.

Тарас Шевченко так і не діждався свого пам'ятника.

Під час польської окупації Західної України (1920-1939) навіть і мови не було, щоб підняти справу побудови пам'ятника Тарасові Шевченкові у Львові.

За останніх 50 літ т. з. радянської влади в Західній Україні також не розв'язано цієї проблеми, хоча була постанова Ради Народних Комісарів УРСР з 1945 року і рішення ЦК Комуністичної Партії України (більшовиків) з 1946 року побудувати у Львові пам'ятник генієві українського народу — Тарасові Шевченкові.

Тому, що і в останні роки, попри сприятливі умови, ця справа не посувалася вперед, ЛЬВІВ-СЬКА МІСЬКА РАДА Народних Депутатів взяла на себе відповідальність побудувати у Львові монументальний пам'ятник ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ на базі рішення КОНКУРСУ проектів пам'ятника закінченого в 1990 році, а також звернулася за ТЕХНІЧНОЮ І ФІНАНСОВОЮ ДОПОМОГОЮ до української діаспори.

ОТОЖ ТЕПЕР, КОЛИ ВСЯ ВЛАДА НА УКРАЇНІ Є В РУКАХ УКРАЇНСЬКИХ ПАТРИОТІВ, ЗБУДУЙМО ВЕЛИЧАВІЙ ПАМ'ЯТНИК ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ У ЛЬВОВІ!!!

Праці над побудовою пам'ятника поступають за планом вперед, але на покриття всіх коштів зв'язаних з нею ще потрібно 200.000 доларів. Тому звертаємося з гарячим проханням до всіх українців у вільному світі, своїми ЩЕДРИМИ ПОЖЕРТВАМИ допомогти нашому КОМІТЕТОВІ довести до успішного кінця в скорому часі це важливе національне діло.

Всі ЖЕРТВОДАВЦІ на будову пам'ятника від 25 доларів і більше одержать ПОСВІДКИ для податкових цілей, а крім цього на постументі пам'ятника будуть прикріплені ПРОПАМ'ЯТНІ ТАБЛИЦІ з їхніми іменами і прізвищами: в такому порядку: ПОЧЕСНІ ФУНДАТОРИ: \$2.000; МЕЦЕНАТИ: \$1.000; ПАТРОНИ: \$500; ДОБРОДІІ: \$250; СПОНЗОРИ: \$100; ЖЕРТВОДАВЦІ \$1.000 і більше одержать крім цього даром мініатюру статуї поета, відлиту по мистецтві в бронзі.

ЖЕРТВОДАВЦІ \$10.000 і більше одержать додатково безплатно квиток на літак до Львова і назад та побут в готелі і будуть включені до ПОЧЕСНОЇ ПРЕЗИДІЇ відкриття пам'ятника.

ЗОКРЕМА звертаємося з гарячим проханням до УКРАЇНСЬКИХ ЦЕНТРАЛЬ, ТОВАРИСТВ, ОРГАНІЗАЦІЙ, ПАРОХІЙ, ІНСТИТУТІВ І КООПЕРАТИВ та окремих громадських діячів організувати у себе „ЗБІРКОВІ КОМІТЕТИ“ на фонд будови пам'ятника Т. Шевченкові у Львові, щоб дати можливість всім, що бажать, своїми пожертвами причинитися до зреалізування цього національного діла. Особливо добре надається для переведення цієї акції час ШЕВЧЕНКІВСЬКИХ СВЯТКУВАНЬ в місяці березні.

ЗА КОЖНИХ 10.000 доларів, пересланих нам цими КОМІТЕТАМИ ми передамо безплатно 1 (один) лютунський квиток до Львова і назад та побут в готелі для їхніх делегатів, які будуть включені в ПОЧЕСНУ ПРЕЗИДІЮ відкриття пам'ятника. Всі жертводавці на збіркові листи цих КОМІТЕТІВ одержать відповідні ПОСВІДКИ для податкових цілей та будуть поміщені на ПРОПАМ'ЯТНІ ТАБЛИЦІ на постументі пам'ятника за вищеведеним ключем.

ВСІ ЛИСТИ І ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО ПРИСЛАТИ НА НАСТУПНУ АДРЕСУ:
Ukrainian Committee for Taras Shevchenko Monument in Lviv
2150 Bloor St. W., Suite 96-A, Toronto, Ontario, Canada — M6S 1M8

НА ЧЕКАХ ПРОСИМО ЗАНАЧУВАТИ:
T. Shevchenko Monument in Lviv

Для евертуальних особистих контактів подаємо телефони ПРЕЗИДІЇ нашого КОМІТЕТУ біля їхніх імен і прізвищ.

ЩИРО ДЯКУЄМО всім тим ШАНОВНИМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ, що своїми пожертвами допоможуть нашому КОМІТЕТОВІ успішно докінчити це важливе національне діло. Ми твердо віримо, що СВЯТОЧНЕ ВІДКРИТТЯ пам'ятника ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ у Львові стане великою ВСЕУКРАЇНСЬКОЮ НАЦІОНАЛЬНОЮ МАНІФЕСТАЦІЄЮ нашого народу на рідних землях і української діаспори в обороні УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ І СОБОРНОСТІ.

Торонто-Нью Йорк, в лютому 1992 р.

ЗА УКРАЇНСЬКИЙ ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ
БУДОВИ ПАМ'ЯТНИКА ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ У ЛЬВОВІ
з доручення Львівської Міської Ради Народних Депутатів:

Д-р Василь Іваніцький, голова тел. (416) 239-4407
о. Василь Цимбалістий, ЧСВВ, секретар (416) 742-1632

Роман Грицина, скарбник (416) 766-1117
Валентина Родак, секретар (416) 255-8604

Відзначення актів незалежності в Ньюарку



Д-р С. Хмара під час концерту в УНДомі в Ірвінгтоні. Поруч — його дружина Галина.

24-го серпня 1991 року. Зроджена тоді ідея самостійності дала почин до підпільних дій УВО, ОУН і збройної боротьби Української Повстанської Армії, та була оплачена мільйонами жертв по всій Україні.

Депутат поділився міркуваннями відносно сучасної політичної ситуації і державно-творчих завдань. „Держава проголошена, але ще не збудована“, — сказав промовець. На першому плані — Україна потребує розбудувати власну збройну силу, відискати чорноморську флоту, перебрати воєнну промисловість, при чому готова розмонтувати, або поступово знищити стратегічні ядерні ракети і включитися у міжнародну систему ядерного розброєння.

На думку Степана Хмари, українська еміграція в Америці могла б допомогти, відповідно впливаючи на опінію урядових кругів щодо власної армії і флоту, щоб забезпечити державу. Створення нової структури, комонвелту чи так званої співдружності незалежних держав, що постала на місці колишнього Союзу, Степан Хмара, сприйняв негативно, побоюючись віднови імперських планів у новій формі. Україні потрібна мирна співпраця з усіма державами дорогою вільних дипломатичних зв'язків.

Ньюарська громада з цікавістю слухала д-ра Хмару, чергового гостя з України, бо ж кожен депутат вносить щось нового. А втім, події так скоро міняються, тож еміграція мусить пильно слідкувати за новими напрямками, вимогами і потребами. Бо, як закінчив промовець, всі українці повинні взяти участь у будові української держави — „в чому нехай допоможе нам Господь!“. На прощання представники організації особисто привітали д-ра Хмару в імені свого членства та передали привіт еміграції в Україну.

У другу болючу річницю відходу у вічність мого дорогого і ніколи незабутнього МУЖА

бл. п.
Михайла Бурчака
була відправлена
СВЯТА ЛІТУРГІЯ І ПАНАХИДА
в Стемфордській епархії в Йонкерсі в церкві св. Михайла.

Глибину подяку складаємо Всечесному о. Ігореві Мідзаківі за відправу.

Наша сердечна подяка інж. П. Ганкевичеві за спів під час відправи. Ми вдячні мужеському хоріві, який під диригентурою д-а О. Сохана відправили Панахиду.

Складаємо найсердечнішу подяку всім, що брали участь у Панахиді.

Дружина — ЛЮБА
Доня — ХРИСТИНА
Син — АНДРІЙ

Хрещатий...
(Закінчення зі стор. 2)

зауважала, та дивним світлом зорі мерехтіли і мружівся золотоступий місяць, стелив свою місячну доріжку, мов весільний рушник...

Часто наспівував пісеньку, яка припала тоді до серця „Ніжно цвіте в Карпатах барвіночок хрещатий, вітер — посяв, дощ — поливав, то ж на вінки дівчатам“. Справді чудово цвіте барвінок — синьо-синьо, цвіте всюди, мандрує світом по всіх землях. Квітуче і в Америці, тільки тут не плетуть з нього ані вінків, ані Доли, а шкода. Хай би єдналися долі, народжувалися нові сім'ї, адже сім'я — це майбутнє народу, паростки нації, які живить коріння, що називається Україна. Хай святкують весілля, хай щасливими будуть люди — в кожній порі року. Хай єднаються люблячі серця через гори і доли, через моря і океани. Хай молодий парі доля барвіночка стелиться рушником.

Це теж форма...
(Закінчення зі стор. 2)

використати для добра наших діяпорних дітей та молоді. Всім, на жаль, добре відома „відраза“ до друкованого слова, а ще тим більше свого рідного, не лиш у сучасних наших дітей і молоді, але вже і в середнього покоління. Та наявність такого стану, і навіть сумне його вже „традиційне“ закоріння — це ніяк не доказ, що він правильний, чи що повинен панувати назавжди. Сьогодні ж сповняються куди ширші наші мрії й бажання, хіба ж це вже так і неможливо подбати, щоб сучасні нам діяпорні покоління стали активними споживачами дідів своєї власної культури? Треба тільки над цим свідомо і цілеспрямовано працювати — кожному, хто це зробити може, а в практиці це як батьки і рідні дітвори, так і виховники: священники, вчителі, провідники організаційної молоді. Існування української книжки повинно стати наявним і самозрозумілим для кожної нашої дитини, а коли ця книжка досягається так легко — то й далша заохота, спільне читання, обговорювання — дадуть свої успіхи.

Ось наприклад, про книжки, що їх тут згадаємо, можна сказати, що дістати їх можна справді без труднощів, замовляючи в книгарні „Арка-захід“ у Торонто: „Arka-West“ 2282 Bloor St., West, Toronto, Ont. Canada M6S 1N9. І ціни їх більш ніж доступні: п'ять та два долари; чим же іншим порадуємо наших дітей за такі малі гроші у часи нашої дорожнечі?!

А тут же йдеться про виховання українського свідомого й характерного покоління не лиш в Україні, але й у діаспорі. Ця проблема ні в чому не поступається своєму важливістю і найбільш негнійній вимозі — допомогти Україні сьогодні і вже. Бо всі ж віримо в її майбутнє — і в майбутньому потребуватиме визволення Батьківщина не лиш всякого роду нашої допомоги та співпраці, але в першу чергу людей, які зрозуміють її потреби та своє нерозривне пов'язання з нею. І виховання цієї саме людини — в обставинах невичерпаних можливостей у вільному світі — це теж форма допомоги Україні — форма чи й не найпевніша, бо запевнює як нашої діаспори, так і всьому народові не лиш одноразові успіхи, а й відкритий шлях у краще майбутнє.

У ВІВТОРОК, 18-ГО ЛЮТОГО, лібійські власті організували зустріч закордонних кореспондентів з Алі Мерґарі і Ламеном Фхіманом, яких ЗСА і Великобританія обвинувачують у вибухові бомби в американському літаку над шотландським містом Лакербі в грудні 1988 року, у висліді якого загинуло 270 осіб. Мерґарі і Фхіман заявили, що вони не причетні до цієї терористичної акції. Тим часом журналістам заборонили звертатися до терористів з будь-якими запитаннями. Суддя Ахмед Зеві у своєму виступі сказав, що коли Мерґарі і Фхіман „будуть визнані лібійським судом винними“, то їх чекає смертна кара. Але Лівія не видасть їх ЗСА і Великобританії.

ПОДЯКА
Дня 6-го грудня 1991 року, з волі Всевишнього, по короткій недугі відійшов у вічність
наш найдорожчий
БАТЬКО І ДІДУСЬ
бл. п.
РОМАН САВЧАК

Цією дорогою складаємо щирі подяку всечеснішим отцям катедри Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії у Філадельфії за відправлення Парастасу, Панахиди і Святої Літургії та за похоронні відправи на українському католицькому цвинтарі св. Марії на Факс Чейс.

Дякуємо д-рові Ярославові Яримовичеві за постійну лікарську опіку над нашим татом і дідом. Дякуємо всім лікарям в Джерментон шпиталі за їх лікарські поради й опіки над покійним.

Особливо дякуємо управі та членам УСТ „Тризуб“ у Філадельфії, які попросили свого довголітнього голову у вічність. Дякуємо Ігореві Чижовичеві, Яркові Козаківі та Богданові Сірому за вислови теплих слів про покійного під час Панахиди, при роботі на Тризні. Щиро дякуємо „Тризубові“ й паням за підготову Тризни.

Дякуємо д-рові Юрієві Рибаківі за спомини про покійного на Тризні, які опісля були поміщені в українській пресі. Також дякуємо д-р Наталії Пазунак за теплі слова про покійного.

Дякуємо похоронному заведенню Михайла Насевича за поради в часі нашого горя, та за вірцеве переведення похорону.

Дякуємо українським та американським часописам, які помістили посмертні згадки про покійного, як також радіоми передавачем Є. Блавацької й Марії Ганусей за їх повідомлення про смерть нашого батька.

Дякуємо родині, приятелям та знайомим за квіти, картки і телефони в часі нашого горя. Дякуємо всім, які прийшли віддати останню пошану покійному.

Хай Господь благословить вас усіх своїми щедрими ласками.

Пожертви в пам'ять покійного зложили:
Датки на УСТ „Тризуб“ у Філадельфії:
по 250 дол. — Галина і Богдан Кутко, Петрус і Юрій Савчак;
по 50 дол. — Ярослав і Катерина Козак, Іван і Мірослав Гіп, Данило Максимюк;
по 25 дол. — Василь і Катерина Коцюбайло, С. І. Е. Новаківський, Юрій Літинський, Зірка і Кен Гало, Link-Belt Engineering Dept.;
по 20 дол. — Василь Лесюк, Орест Лесюк, Григорій Давид, Іван Васюрок, Леонід Сайтенко, Рома й Орест Гладкі, Брунько Данковський, Богдан Мізак, Марта Олекс, Володимир Гарасевич, Роман Пазуник, Василь Сорока, Михайло Шевець, Роман Плехта, Остап Скульський, Іван Скіра, Ярослав і Марія Тимків, Оксана Микитин, Юліан і Олена Головач, д-р Микола Войтович, Богдан Сірий, Михайло Юрчак, Євген Швак, Петро Тарнавський;
по 15 дол. — М. Субтельний, З. О. Яремів, Варвара Швед;
по 10 дол. — Зенон Завадювич, Мартиневич, М. К. (не чіткий підпис), д-р Іван Скальчук, Методій Борецький, Іван Шукальський, Теофіл Сорочина, Роман Клоос, Захар Орельський, Степан Юрчак, Василь Баран, Микола Касіян, Мирон Кузін, Степан Ісаків.

Датки на Український Культурно-Освітній Центр:
50 дол. — Rexnord Corporation;
по 40 дол. — Link-Belt Management Club;
по 25 дол. — Василь і Катерина Коцюбайло, Лісові Мавки, Василь і Марія Панчак, Борис і Ніла Павлюк;
по 20 дол. — Володимир Возний, Микола Песьків, Оксана Бачинська;
10 дол. — Софія і Андрій Стахович.

Датки на Святі Літургії:
Олександр і Софія Борецькі, Орест і Марта Лесюк, Христина Чорніта, Едвард і Алла Завадювич, Микола і Софія Песьків, Богдан і Ксенія Корженюк, д-р Юрій і Ярослава Рибак, Стефан і Осип Федорич, Марія Тимоч, Авра і Юрій Слюсарчук, Сестри Василіянки, Sister Mary Cecilia — Manor J. College, Dobbins' High School — English Dept., Rey Cioci, John Fitzpatrick, Bakum Family, Dobbins' High School Faculty, Roy Greenleaf, Chris Venes.

Дочка — ГАЛИНА КУТКО з чоловіком БОГДАНОМ і дітьми
Син — ЮРІЙ САВЧАК з дружиною ПЕТРУСЕЮ і дітьми

Українське Історичне Товариство
повідомляє з глибоким сумом членство УІТ, український науковий світ і нашу національну спільноту в Україні й діаспорі, що 16-го лютого 1992 року відійшов у вічність в Лудлов, Масс.



сл. п. проф. д-р
ОЛЕКСАНДЕР
ПЕТРОВИЧ
ОГЛОБЛИН
(1899-1992)

Член-основник і перший довголітній Голова Товариства, а відтак почесний Голова УІТ, член Ред-Колегії „Українського Історика“. Почесний Президент УВАН у ЗСА, почесний член НТШ і член багатьох наукових установ. Професор Київського, Одеського, Українського Вільного (Прага-Мюнхен) та Гарвардського університетів, який виховавав генерацію українських істориків, продовжуючи кращі традиції української історіографії. Автор фундаментальних праць з різних періодів історії України. Його наукова спадщина займає тривале місце в скарбниці української культури.

ПОХОВАНИЙ 20-го лютого ц. р. на місцевому цвинтарі.
ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ВЕЛИКОМУ ІСТОРИКОВІ!

Управа Українського Історичного Товариства
та
Редакційна Колегія „Українського Історика“

Замість квітів проситься складати пожертви на видання праць проф. Олександра Оглоблина.

